

I

(Rezolūcijas, ieteikumi un atzinumi)

REZOLŪCIJAS

EIROPAS EKONOMIKAS UN SOCIĀLO LIETU KOMITEJA

457. PLENĀRĀ SESIJA 2009. GADA 4. UN 5. NOVEMBRĪ 2009

Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas rezolūcija par tematu “Klimata pārmaiņas” saistībā ar ANO Klimata pārmaiņu konferenci, kas notiks 2009. gada 7.–18. decembrī Kopenhāgenā

(2010/C 128/01)

Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komiteja 2009. gada 4. un 5. novembra plenārsesijā (2009. gada 5. novembra sēdē) ar 156 balsīm par, 2 pret un 5 atturoties pieņēma rezolūciju.

Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komiteja kā organizētas pilsoniskās sabiedrības pārstāve Eiropas Savienības līmenī pieņem šādu paziņojumu valdībām, vadītājiem, sarunu dalībniekiem un citām pusēm, kas iesaistītas Kopenhāgenā plānotajās sarunās par klimata pārmaiņām un klimata pārmaiņu politikas izstrādē un īstenošanā.

“Daudzviet pasaulē klimata pārmaiņām jau šobrīd ir negatīva un, iespējams, neatgriezeniska ietekme. Turpmākajos gados šīs problēmas tikai padziļināsies, ja siltumnīcefekta gāze turpinās uzkrāties atmosfērā tikpat strauji kā līdz šim. Klimata pārmaiņu starpvaldību padomes (IPCC) veiktā zinātniskā analīze un citi autoritatīvi avoti skaidri liecina, ka līdz 2050. gadam attīstītajām valstīm jāsamazina siltumnīcefekta gāzu emisijas par vairāk nekā 80 %, citādi temperatūras paaugstināšanās sasniegs bīstamu līmeni. Lai šāds samazinājums reāli būtu iespējams, līdz 2020. gadam pasaulē jāpanāk 25–40 % samazinājums, un ievērojamas pūles jāpieliek jaunajām tirgus ekonomikas valstīm un attīstības valstīm.

Gaidāmā Kopenhāgenas konference ir ārkārtīgi svarīga. Veiksmīgs tās iznākums ļautu pasaulei nākamajos gados pakāpeniski mazināt emisijas un stabilizēt temperatūras paaugstināšanos tādā līmenī, kas būtu kontrolējams. Neveiksmes gadījumā situācija,

iespējams, attīstītos arvien bīstamākā virzienā, jo temperatūra paaugstinātos straujāk, draudot izraisīt katastrofas, kas skartu gan cilvēci, gan vidi.

1. Šajā izšķirīgajā brīdī Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komiteja **aicina** valdības, vadītājus un sarunu dalībniekus darīt visu iespējamo, lai panāktu vispārēju un saistošu nolīgumu, kas vienotu visas valstis un to iedzīvotājus kopīgam uzdevumam — turpmākajos gados samazināt emisiju līmeni un aizsargāt vidi, kas ir mājvieta gan mums, gan nākamajām paaudzēm.

2. Eiropas Savienība ir gatava apņēmties līdz 2020. gadam panākt 30 % samazinājumu, ja citas valstis sniegs līdzvērtīgu ieguldījumu. Eiropa ir atkārtoti aicinājusi citas attīstītās valstis ieguldīt līdzvērtīgas pūles, un aicina arī jaunās tirgus ekonomikas valstis veikt nopietnu darbu, jo šīs valstis strauji tuvojas attīstīto valstu līmenim vai pat pārsniedz to, kļūstot par lielākajām siltumnīcefekta gāzu emisijas izraisītājām. Komiteja **uzstāj**, ka šajā ziņā Eiropas nostājai arī turpmāk jābūt nelokāmai.

3. Nopietnas bažas Komitejā raisa tas, ka sarunās līdz šim nav izdevies panākt vajadzīgo pavērsieni. Lai kāda izvērstos sarunu beigu posma ievirze, mēs **stingri aicinām** Eiropas Savienību neļauties kārdinājumam un neuzskatīt, ka nespēja gūt pietiekamu citu pušu atbalstu ir pamats, lai sašaurinātu arī savus mērķus vai mazinātu savu apņemšanos līdz zemākajam kopsaucējam, kāds varētu tikt atrasts Kopenhāgenā. Tas nāktu par sliktu gan Eiropai, gan visai pasaulei. Pat ja Kopenhāgenā vēl netiks panākta vispārēja vienošanās par tādiem mērķiem, kādus izvirzījusi Eiropa, mēs **mudinām** Eiropas Savienību neatkāpties no savām saistībām un censties veidot stingru koalīciju ar citām attīstītajām un attīstības valstīm, kas ir gatavas sasniegt līdzvērtīgus mērķus un šai nolūkā veikt vajadzīgos pasākumus.

4. Lai līdz 2020. gadam sasniegtu 30 % samazinājuma mērķi, mums ir aktīvi jāturpina veicināt vajadzīgās pārmaiņas rūpniecībā un sociālajā jomā; tām ir būtiska nozīme Eiropas ekonomikas pārveidošanā par jaunu, ekoloģiski efektīvu un ilgtspējīgu zema oglekļa satura modeli. Lai iedzīvotājiem, uzņēmumiem un valsts iestādēm nodrošinātu piemērotas tehniskās alternatīvas, mums ir jāiegulda vēl nebijuša mēroga darbs enerģētikas nozares pētniecībā un attīstībā. Politiskās rīcības līmenī ekoloģiskā krīze vairs nav šķirama no sociālās krīzes. Tādējādi būtu jāizstrādā jauns ražošanas un patēriņa modelis. Šī pārveide būtu uzskatāma nevis par slogu, bet gan par labu iespēju radīt pamatu jaunam tehnoloģisko un sociālo jauninājumu vilnim, kas nākotnē būs pastāvīgu darba vietu izveides, konkurences priekšrocību un sociālās labklājības labākā garantija. Mēs **stingri aicinām** noteikt šo mērķi par centrālo elementu Eiropas Savienības jaunajā 2020. gada stratēģijā, kurā ietverami svarīgākie pašreizējo stratēģiju mērķi tādās jomās kā ilgtspējīga attīstība, ilgtspējīga izaugsme, klimats un enerģētika.

5. Klimata pārmaiņu evolūcijas dēļ ļoti smaga situācija izveidojusies citās attīstības valstīs un it sevišķi vismazāk attīstītajās valstīs. Nabadzīgākās no attīstības valstīm ir vismazāk vainojamas klimata pārmaiņu izraisīšanā, taču daudzos gadījumos šīs valstis piedzīvo vissmagākās sekas. Lai Kopenhāgenas konference būtu veiksmīga, attīstītajām valstīm ir stingri jāapņemas rast gan būtiski jaunus, gan papildu finansējuma avotus, kas ļautu palīdzēt attīstības valstīm risināt galvenās pielāgošanās problēmas un piemērotā brīdī sniegt tām atbalstu risku mazināšanai pasākumu veikšanā.

Eiropas Komisija nesēn ir iesniegusi nozīmīgus priekšlikumus attiecībā uz atbalsta līmeni, kāds Eiropai būtu jānodrošina šajā partnerībā, un tā pārvaldīšanas veidu. Komiteja **mudina** Eiropas Savienību nekavēties un pilnveidot šos priekšlikumus, sagatavojot stabilu piedāvājumu, ko iesniegt sarunu laikā un izmantot kā līdzekli, kurš stimulētu arī citas attīstītās valstis izvirzīt līdzīgus piedāvājumus.

6. Klimata pārmaiņas skar visu pilsonisko sabiedrību. Gan uzņēmumiem, gan arodbiedrībām, gan citām pilsoniskās sabiedrības organizācijām būs jāiesaistās visos centienos, kuru mērķis ir mazināt klimata pārmaiņu ietekmi vai pielāgoties šīm pārmaiņām. Būdami organizētas pilsoniskās sabiedrības pārstāvji, mēs redzam, ka visā Eiropā palielinās izpratne par šo pārbaudījumu mērogu un ka pieaug arī gatavība visām vajadzīgajām pārmaiņām, kas būs jāievieš gan mūsu ražošanas un patēriņa modeli, gan mūsu dzīvesveidā. Mēs **stingri aicinām** mūsu vadītājus un sarunu dalībniekus būt apņēmīgiem, vadot mūs šajā ceļā. Griezties atpakaļ nav iespējams.”

Briselē, 2009. gada 5. novembrī

Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas
priekšsēdētājs
Mario SEPI